

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Duminac'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVI.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6' cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 73.

Braslovu 9 Octobre 27 Septembre

1873.

Braslovu 8 Oct. n. 1873.

Unu mare evenimentu ce póte aduce o miscare generale in Europ'a se prepará a erumpe in Franci'a, vulcanulu libertatii republicane si alu luptei in contra monarchismului. Deputatii monarchisti in decursulu vacantie adunarii dela Versailles s'au intielesu, amalgamandu partitele loru asia, incatu au a mana una majoritate mare pentru sesiunea viitória a parlamentului, in care voru a pasi pe facia la proclamarea lui Chambort de rege legitimu alu Franciei. Lumea diplomatica e pusa in miscare; si min. de externe alu nostru da pre mare importantia evenimentului dinaintea pragului, ordinandu cele de ordinatu pentru atragerea atentionii reprezentantilor. Thiers s'a reintorsu din Elveti'a si s'a pusu in fruntea republicanilor. Ce va urmá? Se nu dormimu. In nr. vii. mai multe.

Acum publicamu cu placere cele urmatórie:

Nr. 205 AEM.

Procopiu

din mil'a lui Dumnedieu dreptcredintiosu Archiepiscopu alu Transilvaniei si Metropolitu alu romanilor greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a.

Iubitului cleru si poporu din archidiece'sa Transilvaniei: Daru si mila dela Dumnedieu Tatalu si Domnulu nostru Iesu Christosu!

Dupace placu atotputernicului Dumnedieu a chiamá din viétia pre neuitatulu Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru **Andrelu** Baronu de **Slagun'a**, — congressulu nationalu alu provinciei nóstre metropolitane convocatu la Sibiiu pe diu'a 26 Augustu (7 Septembre) a. c. ne a alesu pre Noi dupa normele Statutului organicu besericescu de Archiepiscopu alu Transilvaniei si Metropolitu alu romanilor greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a; ér' Maiestatea Sa cesarea si apostolico-regésca, gloriosulu domnitoriu alu nostru **Fran-ciscu Iosifu I.** cu preanalt'a resolutiune din 17 Septembre n. a. c. s'a induratu preagratiusu a intari acésta alegere.

Facemu dér' cunoscutu iubitului cleru si poporu alu archidiece'sei nóstre Transilvane: ca dupa cele premise, congressulu nationalu alu provinciei nóstre metropolitane in diu'a de astadi ne a introdusu pre Noi solenelu in scaunulu metropolitanu, si cu acést'a Noi cá Archiepiscopu si Metropolitu amu intratu in functiune spre a suportá sarcin'a, ce prevedinti'a dumnedieésca, dupa sufragiulu clerului si alu poporului provinciei nóstre metropolitane, o a pusu pe umerii Nostri.

Resoluti a urmá pasii binecumentati ai fecicitului Nostru predecesoru, contamu la spriginire caldurósa din partea clerului si a poporului de sub archipastori'a Nóstra in tóte acele, ce pe bas'a institutiunilor canonice ale besericii nóstre, si mai deaprópe pe bas'a Statutului nostru organicu, avemu de a le face pentru folosulu sufletescu alu turmei Nóstre cuventatórie, si preste totu pentru prosperitatea santei nóstre besericii ortodocse.

Salutandu-ve iubitoru fi sufletesci cá nou archipastoriu alu vostru, ve poftimu pre toti la conlucrare in vi'a Domnului, cá aceea plivita de orce maracini stricatióse, se póta aduce fruptele salutarie ale credintiei, dragostei si ale sperantie crestinesci intru marirea lui Dumnedieu. Dandu-ve totu odata binecumentarea Nóstra archipastorésca, in le-

gatur'a dragostei si a ordului canonicu ve poftimu, se Ne cuprindeti si amintiti in santele vóstre rugatiuni.

Datu in resiedinti'a Nóstra archiepiscopésca-metropolitana in Sibiiu, la 16/28 Septembre, anulu Domnului 1873.

Procopiu Ivacicoviciu m. p.

(L. S.) Archiepiscopu si Metropolitu.

Maiestatea Sea c. si r. apostolica prin préin-nalt'a Sea decisiune dto 23 Septembre a. c. s'a induratu pré gratiosu a provedé pre inaltu Présantitulu Parinte Archiepiscopu si Metropolitu Procopiu Ivacicoviciu cu demnitatea de consiliariu intimu alu Maiest. Sele, fara tacs'a. „T. R.“

Domnule Redatoriu!

Dupa dóue absentie in restempu mai bene de trei luni dela locuinti'a si din patri'a mea, reintorcundu-me de curendu in sinulu familiei mele si dorindu se afli ce s'a mai intemplat atatu in acésta tíera de trei ori nefericita, catu si preste totu intre cei de aceeași origine si limba, am frundiaritu pe apucate prin diverse diarie si am vediutu intre altele, ca unele diarie romanesci reflectédia si la lucrarile Societatei academice romane, care in tonulu buneii cuvenintie, care numai cá prin trecatu, si érasu unele in bataia de jocu, precumu d. e. „Poporulu“ in nr. 175 pe col. 2. Aflu totu-odata in nr. 66 alu Gazetei D-Tale pe col. 4, cumu unui corespondente dela Bucuresci i se pare, ca societatea academica „ar' jacea invelita in tr'unu misteriu, ca nici diurnalistii nu -si batu capulu se afle, ca ce lucrédia ea, nici membrii ei nu si-au alesu unu diariu, prin care se faca lumii cunoscuta activitatea sa diurna, bine sciendu, ca a trecutulu tempulu misticismului in orce ramura a activitatiei umane etc.“

Am se premitu Domnulu meu, ca societatea academica romana imitandu esemplulu altoru corporatiuni europene cu vocatiune analóga, adeca strictu scientifica: indata dela infientiarea sa si-a luat de maxima, de a nu respunde nici odata la inputatiuni si dascalituri de acestea, pentruca nu este de demnitatea sa. Eu inse nu cá membru alu ei, ci cá particulariu, din stim'a ce am catra lectorii Gazetei, voiescu se corregu in pucine cvente opiniunile erronate ce s'au stracuratu in susu citatulu nr. alu „Gazetei.“

Societatea academica nici odata nu s'a invelitu in misteriu; chiaru in siedintiele sale private a potutu intra si assista dela inceputu orce omu de buna crescere, 'ia statu si 'i stá in voia a -si luá notitie despre ceea ce se lucra, pentruca societatea -si a consideratu localulu seu cá si una classe de scóla, punendu numai conditiunea, cá se nu'i turbure nimeni linistea, precum s'a intemplatu órecandu. CREDU, ca acestu dreptu -lu are orce professoru si ori-care docente, cá se nu suferé a i se preface clasa, d. e. in casina. Asia dér' nu societatea academica e de vina, déca de vreo trei ani incóce nu mai intra nimeni in clasa, in localulu ei.

Ca diurnalistii nu -si batu capulu se afle ce lucrédia ea, acést'a -si are causele sale profunde, pe care le va poté aflá ori cine pe largu preste vre-o luna de dile in alta fóia romanésca.

Pretensiunea cá membrii corpului academicu se -si faca cunoscuta activitatea loru diurna in

vreunu diariu alesu inadensu, este mai multu decatu curiósa. Acésta ar' semnificá tocm'a atata, catu a pretende si dela professorii diverseloru facultati, si dela tóte societatile scientifiche, cá se -si trambitie pe fia-care di programele, agendele, collegiele, prelegerile loru, adeca se discute cestuni scientifiche in midioloculu piatiei, se faca disputatiuni publice scientifiche in audiulu glóteloru, precum facea calugarii cu cele theologice in evulu mediu, se -si reguledie si fondurile si bugetele colo in piati'a scaimbatoriloru de bani, in „Lipscaia“, in „Hanulu cu tei“, in „Banc'a Romaniei.“

Si ce diariu se -si aléga Societatea academica? Ea are Annanile sale; celu care vrea se afle despre activitatea ei, se nu -si pregete a -si castigá Annalele, cumu -si castiga si desu numit'a societate aseminea publicatiuni, si a scóte de acolo ce-i place, a comentá, criticá, ori cumu ii vene. Se -si zléga diariu? Tóte diariele din capitala suntu organe de ale diverseloru partite, cu care corpulu academicu nu are si nu voiescu se aiba a face nimicu. Resultatele finali ale sesiuniloru sale annuali se publica regulatu in „Monitoriulu oficialu;“ celelalte diarie publica ce vréu ele, séu nu publica nimicu, care cumu ii dictédia interessulu séu gustulu seu.

Nu cum-va s'ar' pretende, cá membrii societatei academice se se faca si corespondenti la cutare diarie, ér' redactorii si colaboratorii loru se stea pana atunci cu manile in sioldu? Se o mai patia cineva cá si in a. 1867.

Cu acestea asiú fi terminatu despre societatea academica; dér' fiendu-ca la acelasiu locu se spunu mai multe despre publicitate, da-mi voia se atengu ceva despre acésta, cu aplicare la mai multe casuri:

Corespondentelu ii este cunoscuta sententi'a. Multa licent, sed non omnia expediunt. Multe suntu permise, dara nu tóte folosescu. Elu dice ca a trecutulu tempulu misticismului, vrea se dica, alu tineriei de secrete, pentruca misticismu este terminu strictu religiosu si semnifica cu totul altu ceva. Eu sustienu tocmá din contra, ca tempulu secreteloru n'a trecutulu si nu trebuie se tréca; si inca mai adaogu, ca prea adesea revelarea secretului este crima, care merita pedépsa aspra, merita scóterea individulu din societatea in care se afla. Acésta e una lege omenésca ce se observa cu rigóre la tóte popórale si anume la cele libere si ajunse la maturitate politica si sociale. In Angli'a domina deplina libertate de tipariu; natiunea inse, matura si practica cumu este, -si are facia cu strainii secretele sale, cunoscute fia-carui anglu, despre care inse nu se vorbesce in publicu. Vai de acelu publicistu anglu, carele mai alesu in tempuri grele, critice, va cutediá se revele, se dea pe facia vreunu secretu nationale, séu patrioticu, ori si vreunu secretu alu partitei de care se tiene si densulu; in casulu celu mai favorabile, unulu cá acela trece de unu fecariu, de unu rabulistu, caruia nu i se mai comunica nimicu, ér' in casuri mai grele e tractatu cá tradatoriu. In tocmá se intempla, d. e. si la unguri, sasi etc. Adesea obvenu in viétia si lucruri, in se-ne cu totul innocente, despre care inse nu e bene a vorbí nimicu, celu pucinu pe unu tempu óre-care. Acésta se numesce discretiune, care se preface in datorintia (obligatio) strinsa, candu cineva, fia si unu poporu séu partita, se afla incungiuuratu de vecini rei, séu chiaru de inemici

— Unu omu simplu -si vende boii, plăca cu pre-
tiulu loru; pe drumu se abate in vreo cabana, bea,
scóte bani se plătesca; nisce blastemati vedu ca elu
are bani multi la se-ne; apuca la drumu inaintea
lui, intr'aceea a innoptatu; ceia -lu pandescu, ii
tieniu calea si -lu omóra.

Senatu romanu, comandante de óste, diplo-
matu, comerciante, fabricantu, medicu, preotu con-
fessariu, resfira-le secretele si 'i ai perdutu.

A priceputu acuma d. corespondente, care este
adeverat'a definitiune a publicitatii?

Cu acestea am onóre a fi si a subscrie
Alu DTale frate stimatoriu
G. Baritiu.

Stergerea Seminarului gr. cath. de Vien'a si inca ce-va.

(Capetu.)

Se lasamu inse trecutulu, ca-ce acestu-a e con-
sumatu si trecutu la eternitate, presintele si veni-
toriulu e numai alu nostru se cautamu dér' modu
că se le folosimu spre binele nostru. Fostii semi-
naristi de Vien'a, precumu amentii in nr. tr. voru
se vina la Pest'a că aici in midiuoculu rom. catoliciloru se se face — dupa dis'a unui Archiereu
— prenti catolici, éra nu schismatici; se notamu
inse bine, ca fundatiunile din Vien'a nu remasera
neciuntate, ci modificate astufeliu, că iu locu de 14
teologi romani vienesi, voru se remana 8 pestani,
adeca din Blasiu 3, Gherl'a si Orade cate 2, ér'
din Logosiu 1, pre cei-lalti precumu suna ordina-
tiunea mai inalta se-i tramita ordinariatele respec-
tive unde voru voii; écca romanule, in locu de pane-
ti-a datu ossu, in locu de dreptu, asia dicundu,
gratia, écca resplat'a pentru sudórea romanului; fia
inse cati voru fi, totu-si la olalta cu cei ce mai
nainte, au fostu in Pest'a vemu avé 14 teol. rom.,
mai totu atati-a ruteni si croati, pentru aceea in-
trebamu, ce se va face cu Vice-Rectoratul romanu
din Vien'a, facut'au óre Archipastorii nostri vre
unu pasu că interesele nóstre inca se fia represen-
tate prin unu superioru romanu, cugetat'au Santiele
loru, că tenerii romani se nu remana fara condu-
catoriu, séu dóra si acestu-a s'a stersu dimpreuna
cu seminarulu; Egalitatea aduce cu sine, că de
cum-va rom. cath. in numeru ce e dreptu, mai
mare, pana acuma exclusivu au avutu superioru,
asia poftimu, că si noi se fimu reprezentanti prin
unu superioru. — Cumca voru se ne concedia rom.
cath. séu ba, pre noi nu ne interesédia, noi aici
nu trebuie se cacuilimu, nu trebuie se amblamu dupa
grati'a nimenui, ci trebuie se ni ceremu dreptulu
nostru, trebuie se pretindemu respectarea egalitatii
si a adeverului, de órece ácolo nu suntu teologii
nostri din grati'a rom. cath. ci din sudórea roma-
nului. Candu punemu acésta intrebare nu voimu
se dubitamu in prudintia si intieleptiunea Santie-
loru loru nu, de órece credemu, ca li jace la anima
binele natiunei si besericeii nóstre, ci voimu singuru
numai a li aduce aminte, că se nu intardie a face
pasii necessari la locurile mai inalte, că apoi se nu
fia prea tardiu. Póte voru fi, cari, preocupati de
spiritulu ultramontanismului, voru dice ca ce lipsa
avemu noi acolo de superioru gr. cath. rom. e des-
tulu cá teologii nostri se se crésca cá preuti pii
etc. Lips'a inse e mare, de órece noi nu avemu
lipsa de preuti cari nu sciu séu nici nau invetiatu
cumu se face o missa, imormentare, manecare ori
inserata, nu ni trebuiescu nóua preuti cari se scia
numai ritulu latinu, ér' din alu nostru nimicu, ce
ni va folosi: ca acolo tenerii nostri se invetie in
4 ani „Dominus vobiscum“ ér' venindu a-casa intr'o
parochia, spre rusinea loru trebuie se invetie dela
dascalu, aceste si alte defecte trebuie se le supli-
nésca unu superioru romanu, elu trebuie se for-
medie dintre ei preuti gr. cath. ér' nu latini Acést'a
fù si dorintia veteranului Eppu din Eperjes candu
acumu duoi ani se incérca ministrulu a nimici semin.
din Vien'a elu in rescrisulu seu dicea, ca numai
atunci va consenti cu voi'a ministeriului, candu va

denumi unu superioru gr. cath. séu i-va da funda-
tiuni pentru semin. domesticu, de órece elu are lipsa
de preuti, cari sciu si cunoscú ritulu besericeii orient.
Acést'a se poftésca si acumu Archiereii nostri una-
nimu si atunci credemu ca li va succede a scóte
ce-va la cale.

Pre langa vice-rectoriulu de Vien'a se nu-mi
uitu a dice cate-va cuvinte si despre societatea teo-
logiloru romani. Scimu ca teologii romani din
Vien'a avura o societate cu statute intarite de Eppi;
membrii acestei societati, in intielesulu statuteloru
se desvoltau in limb'a si literatur'a atatu besericesca,
catu si nationale, se intrebamu inse acuma: ce va
fi din societatea acést'a? sust'a-va si mai departe
in activitatea sa? La aceste intrebari credemu ca
in scurtu ni va respunde comisiunea, alésa in ul-
timá siedintia, in care membrii prevediendu lovirea
ce se pregatea seminarului, solemnu si unanimu
decisera că in casu de disolvere societatea nu va
inceta a existe si mai de parte, din acésta cauza
se insarcinà o comisiune care va avé se se ingri-
gésca — in casulu susu amintitu — de starea veni-
tória a societatii, de transportarea si constituirea
societ. in intielesulu statuteloru. — Cumca ce si,
catu au lucratu comisiunea alésa, óre facutu-a pasii
necessari la locurile competente pentru nou'a apro-
bare a statuteloru, óre se ingrigesce de fidel'a im-
plinire a decisiunei, inca nu avemu neci o cunos-
cintia; dér' se nu uitu ca dela zelulu si lucrarea
loru aterna effectulu salutariu alu decisiunei socie-
tatii, dela ei depinde asia dicundu, sórtea venitória
a societatii, in man'a loru stà, că se dicemu asiá,
mórtea ori viéti'a societatii venitórie pestane. Ei
sciu ce influentia puternica are o societate, ei suntu
petrunsi de intielessulu cuventulu societate, de a-
ceea avemu credintia firma, ca nu voru intardiá a
face destulu dorintiei si missiunei loru incredite.
Se póte ca la inceputu voru intempinate mari pe-
dece nu atatu din partea Archireiloru nostri, catu
mai multu din partea rectoralulu din Pest'a, care
precum in trecutulu nu se indestulu cu oprirea diur-
naleloru romanescif ci voia se silésca pre teologii
rom. se intre in societatea ungrésca, asia si acuma
va miscá tóte petrele, că se declare mórtea socie-
tatii infintiande, dér' membrii comis. se nu se
sparie si desperedie pentru ca „omne initium durum“
se misce si ei tóte petrele, se dica toti cu Seneca
„Serviant deteriora melioribus fortes
simus adversus fortuita,“ se se intrepuna
mai vertosu la archireii nostri cerendu ajutoriulu
loru pentru sustienerea Societ. si in seminar. din
Pest'a. — Membrii comisiunei fiindu acuma de-
partati unii de altii, se se contieléga inca de tem-
puriu, se lucre unanimu si cu taria de órece uni-
rea da taria, ér' acést'a, sigurantia la reesire, si
ar' face fórté bine candu inca in ante de cursulu
scolasticu ar' fi gat'a cu tóte spre a-si poté ince-
pe activitatea sa, fi prin acést'a se demunstre un-
guriloru catu de desiérta li este credintia si catu
de falsa opiniunea loru despre teologii romani, de
órece acesti-a nu lucra la o Daco-Romania, ci nu-
mai la cultivare in limb'a si literatur'a besericesca
si nationale. Dè ceriulu, cá sperantia si credintia
nóstra de unu Vice-Rectoratu romanu si de o so-
cietate rom. se nu devina numai ilusiune ci reali-
tate, cá se vedemu figurandu in seminarulu din
Pest'a unu superioru cu caracteru firmu, barbatu
zelosu, ér' in societatea nou infintianda membri cu
caracteru si sentimente adeveratu romanesci, uniti
in cugete si semtiri; ca-ce numai asia s'ar' stem-
perá incatu-va dorerea nóstra si s'ar' preface in
bucuria. —N.—

Discursulu lui Castelar, presie- dintelui Republicei spaniole,

rostitu in Cortesii din Madridu cu ocasiunea investirii sale
cu putere dictatória.

Capetu.

In republicele moderne, resbelulu este tréb'a
armatelor permanente. Chiaru in tierile, unde aceste
armate suntu pucienu considerabile, din primele

dile ale resbelulu ele se punu in campania, dis-
ciplinate, organizate, dirigitate de capii loru natu-
rali, avendu inaintele mórtea in lupta si inderetu-le
mórtea din ordinu. Éca cumu se bate in lumea
intréga, éca cumu trebuie se ne batemu si in Spa-
ni'a. Si pentru acestu cuventu, domniloru deputati,
vinu astadi, cu tóta energi'a convinctiuniloru mele,
cu dispretiulu celu mai completu pentru fals'a po-
polaritate, cu consciintia liniscita si cu orgoliulu
patriotismului meu, vinu a ve cere se-mi dati tóte
midiulócele d'a restabili disciplin'a in armata, d'a
redá ordonantiei militate tóta vigórea sa, totu pres-
tigiulu seu.

Da, domniloru, desfintiarea pedepsei cu mórte
este unulu din principiale nóstre, este unu principiu
sciintificu, unu principiu politicu; déra nimenea,
in nici unu tempu, in nici o republica n'a presu-
pusu vr'o data, ca armat'a ar' potea se existe fara
disciplina; ca acésta masina de resbelu, facuta pen-
tru a infruntá mórtea, ar' poté se functionedie cu
securantia, déca pedéps'a cu mórte, admisa de catra
tóte codicele militare din lume, n'ar' serví, cá se
dicem astu-feliu, cá sanctiune suprema a fortiei sale.

Nu mai este cu potintia, d-loru, a se permite
că convoiurile se se retacésca si se se pérda prin
erórea capiloru, pe cari de securu sabi'a legii tre-
buie se-i lovésca cu mai multa rigóre de catu pe
subalterni; nu mai e cu potintia a se permite, cá
officiarii se abandone regimentele loru, si soldatii
se strige: „diosu galónele si stelele!“ numai e cu
putintia, cá nesce lasi se-si predè puscele in ma-
nile inamiciloru, cá chiaru aparatorii ordinii si ai
proprietatii se jafúesca nepedepsiti; nu se mai potu
permite tóte acestea, trebuie se le impedecamu cu
orce pretiu, séu, déca nu, lumea va crede, ca so-
cietatea spaniole a recadiutu in starea selbatica, in
barbaria primitiva!

Governulu nu voiesce, nu póte, nu trebuie se
consimta de acést'a. Elu nu va consentí. Acusa-
ti-me de necunoscintia, déca voiti. Voiu ascultá
acusarile vóstre si nu me voiu aperá.

In adeveru, am onóre dreptulu a salvá mai
nainte de tóte reputatiunea mea, numele meu? Nu,
n'am dreptulu acést'a. Móra numele meu, blaste-
me-lu generatiunile viitórie, condamne-me generatiu-
nile presinte la esiliu, la parasire, putieniu -mi pésa,
— numai Republic'a se nu se pérda prin slabiciu-
nea mea, numai patri'a se nu se pérda prin erórea
nóstra!

De multe ori m'am indoitu si am remasu in-
marmuritu, vediendu pe omulu intregu, pe omulu
ilustru, care m'a precedatu; luptandu cu scrupulu-
rile sale si decidienduse in fine pentru partit'a con-
traria aceleia ce am luatú eu, dér' n'am avutu cu-
ragiulu se-lu urmediu.

Ne trebuie disciplin'a, si aflatu ca, pentru a o
restabilí, noi vomu intrebuintiá fora crudime midiu-
lócele cele mai rigurose.

Dér' odata armat'a organizata, va trebui s'o
conservamu, s'o marimu. Cumu o vomu mari?
Prin ajutoriulu rezervelor, dloru si unde aflamu
rezervele?

Ei bine, suntu simptome, cari incuragiéza si
consóla. Amintiti-ve de terórea ce inspirá mai ina-
inte recrutarea: astadi acésta teróre nu se mai es-
cita cu infintiarea rezervelor. Astufeliu, noi avemu
astadi 25,000 ómeni din reserva intruniti, dintre
cari cei dela Corogna au potutu fi armati, si de a
dóua di chiaru au potutu bate o banda carlista.
Astufeliu provinci'a de Huesca, acésta voinicá pro-
vincia aragonesa, tare prin anticele sale libertati,
ne-a disu: „Contingintele nostru este de atati ómeni,
gata in totulu de plecure; restulu tineriloru voiesce
se plece impreuna si d'abia ascépta acestu momentu“

Din nefericire inse, pre langa acésta simptome
buna, este si una fórté trista. Nu voiu se insistu
asupra-i, de téma a nu atitiá nesce pasiuni pericu-
lóse; dér' trebuie cu tóte acesteaf cá se o declaru:
unu numeru fórté mare de familie avute tramitu
pe fii loru in strainetate, pentru a-ii subtrage dela
servitiu . . . Ei bine, dloru, guvernulu s'a decisu
se presinte unu proiectu de lege, prin care se se
impuna o contributiune fórté mare asupra acelorú
familie, cari, c'unu scopu culpabile si-au tramisu fii
afara din Spani'a.

Dér' nu vomu avé, nu credemu ca vomu avé
destula fortia cu cele 80,000 ómeni ceruti, credemu
ca vomu fi fortiatu d'a ve cere unu altu proiectu,
dreptulu d'a radicá contingintele intregu.

Dér' nici acést'a nu va fi d'ajunsu d'a resta-
bili disciplin'a; nu va fi de ajunsu d'a pune tóte
rezervele pe pitioru de resbelu: va trebui inca se
formamu garnisóne sedentare in tóte orasiile im-
portante: va trebui se facemu inca o adóua reserva

nationale, o mare militia; va trebui că această militia se ofere garanții pentru menținerea ordinii; va trebui că această militia se nu fie milita a unei partide, pentru ca nimic nu e mai rău de cât milita a unei partide, ci se fie compusă din toate partidele, pentru ca toate au același interes pentru cămin, pentru libertate, pentru patrie. Și vom aplica în toată energia sa legea ce ni-ai dat, vom organiza militiele, conformu ordonanței dela 1822, și le vom mobiliza, cum am și început a face în Andalusia, și le vom trimite la nord, pentru că Spania liberală se cădea că unu deluviu asupra Spaniei absolutiste.

Și nu este d'ajuns să avem numai militia, trebuie că, pe când noi discutăm, pe când noi combatem aici, capii militari din toate partidele, dela ilustrul meu amic generalul Nouvillat până la generarii cei mai burbonieni, să meargă toți la răzbel, dându guvernului garanții de supunere și de loialitate. Când parinții noștri discutau aici, toți generarii, din toate partidele, mergeau la răzbel. D'asemenea astăzi, guvernul s'a decis a-i întrebuința pe toți, fără distincție de partidă.

Mi vei dice că avem pucinu instinctu de conservare. Dér' eu declar și repetu, că în circumstanțele asta de gravă, necesitatea este legea supremă. Dicu și susținu, că chiaru când necesitatea nu ne-ar obliga să facem această, contrariu catoru va essemple prea faimoasă din istoria noastră, voiescu să credem în timpul acestei crize, în parola de onoare a generalilor spanioli, și susținu în fine, că nu există nici unu generariu destul de forță pentru a stărpi din animele soldatilor noștri amărărea ce au prinsu pentru republică.

Dér' ne mai trebuie încă și altu-ceva, trebuie că constituirea și drepturile individuale se nu ne lege de mână. De aceea ve vomu cere o lege, punendu în vigoare legea disa ordinea publică, și declarandu în stare de asediu toată țiera amenințată, pentru că se nu mai fie posibilă a mai face cine-va, nepedepsitu, subscripțiuni în favoarea insurgentilor.

Și ce! voiți să ne spunem la mărte dintr'unu prea scrupulosu respectu de principia în circumstanțele normale? Unde ati vediatu făcunduse răzbelu în modulu cumu l'am făcutu noi pan'acumu? Domnilor! deca mi-ar' fi permisă a me ocupa aici de acele frumoase legende democratice, incantări ale viselor noastre; deca mi-ar' fi permisă a contempla aici frumsetiele epopeice, în locu d'a me preocupă de ororile tristei realități, v'asi întrebă: aveți vr'unu idolu, pe care se-lu preferiti marelui Lincoln? Ce strania, ce prodigioasă figura! Bietulu copilul alu desiertului, modestulu tăiatoriu de lemne, marinarulu din Ohio și Mississipi, se urca în Capitoliulu dela Washington, liberăza pentru totu-de-una pe sclavi, și numele său figurăza printre marii mantuitori ai omenirii.

Ei bine! acestu omu, ce face elu în timpul răzbelului? Mai antai, fără a consulta congresulu, suspinde legea de habeas corpus și petrunde în domiciliulu tuturor cetățienilor; fără a consulta congresulu, imprăștie cu mână armată toate meetinjurile și deportăza pe oratorii ce aveau sclavagiulu; fără a consulta congresulu, interdice orice publicare în favoarea sclavagiului; și toate averile complicilor insurecțiunii dela Nordu fură confiscate și pedepsă cu mărte fu pronunțată în contra oricărui soldat răzbelu său inderetnic. Cu toate acestea, Lincoln este oare pentru dvăstra tiranulu, care confiscă averile, care suprimă libertatea presei, care violăza căminurile domestice? Nu: necurațiile inevitabile ale vieții politice și ale răzbelului au disparut în istoria sa, și sufletulu lui Lincoln vi se arăta în ceriu, în lumina, între eroii, martirii și mantuitorii genului umanu.

Noi Dera, d-loru deputati, vomu face ceea ce este indispensabilu pentru răzbelu, înse consultandu congresulu: ve vomu cere sancțiunea legală. Și declaru, că eu reman inamiculu oricărui nelegalități, că nu me voiu servi de nici o măsură extraordinară, care nu va fi fostu autorizată de congresu. Dera' mai declaru încă, că deca nu-mi veti da autoritatea legală, de care amu nevoia, pentru a me aperi, pentru a aperi democrația, libertatea, republica, în cea mai teribilă criza cunoscută în tempi moderni; că deca nu voiu avé puterea, nu voiu mai avé nici răspunderea, și că voiu trimite îndată demisiunea mea și a întregului ministeriu către președintele acestei camere. Fără mediulocel, pe care le reclamam, nu voiu sta unu momentu macaru la putere.

Acumu dloru, amu spusu ce reprezintă acestu guvern, și amu spus'o forță clară: este unu guvern, avendu de scopu a salvă ordinea cu orice

prețiu; unu guvern destinat a pune capetu răzbelului inferioru, și cu toate acestea, până la unu orecare punctu de vedere strainu civilizațiunii noastre, dreptulu nostru. Deca credeți, că trebuie să ne ajutați, ajutați-ne. Deca credeți că n'avem fortia, energia și prestigiulu necesariu, numiți alți ministri. Dér' ve desfidu d'a găsi alte medii locu pentru a prefăce arma noastră și pentru a stărpi monstrulu teocrației.

Partid' epublicană, ce șiede p'aceste bănci, partid' din care facu parte acești ministri, partid' republicană trebuie să-și aducă aminte, că legile universului sunt superiori tuturor doctrinelor de partidă, și că nu se răspunde răzbelului, de cât prin răzbel; și că partidele insarcinate d'a implanta o formă nouă de guvern au, mai pre susu de toate, nevoia de energie. Orce reforma cauzează reu la orecari interese, și guvernele tari energice, susținute mai antai de opiniunea publică, în urma prin instituțiuni extraordinare, numai ele singure potu să înfrunte lupta în faci'a intereselor atinse.

Ce ne cere opiniunea în intru? Ce ne cere Europa? Europa nu va recunoșce legitimitatea republicei, nu va recunoșce, că republica este aici refugiulu ascurat al tuturor partidelor, deca nu va vedé, că republica știe să implinască impositelă decretate de cortesi, să disciplineze armate formate după lege, să susțină ordinea, să de garanție tuturor intereselor legitime, să ascură proprietatea lucrului și să facă astufeliu că nici o demagogia, nici cea rosia, care a existat în poporațiunile dela sudu, nici cea alba, alu cărui drapelu este implantat de către populațiunile dela nord, se nu pōta petă și dezonoră democrația noastră.

Astufeliu ceea ce ne trebuie este ordinea în intru, ordinea în afara. Adaugu: cu, care amu aperi în totu-de-una democrația; eu care amu aperi în totu-de-una republica federală; eu a cărui anima a arătat în totu-de-una unu cultu religiosu pentru toate aceste principia, ve spunu astadata, că de ceea ce amu nevoia în momentul de față, — pentru că politica nu e nimicu, deca nu e transacțiunea idealului cu necesitatea; — da, vi-o repetu, de ceea ce amu nevoia este ordinea, autoritatea guvernamentală; și deca consacrați forțiile și voturile vōstre a ne da această autoritate, această ordine și acestu guvernamentu, ori-cine ar' fi acelu ce-lu reprezintă, ati salvat civilizațiunea, și în același tempu, veti fi salvat și republica, care devenindu totu asia de curat că și cerulu nostru, se va vedé recunoscută de către toți regii și de către toate poporale lumii. (Aplauze vii, mari și prelungite.) „Al.”

UNGARIA. (Diecese romanesci veduvite). În Ungaria se afla în timpul de față două diecesi romanesci veduvite, un'a gr. catolică la Oradea mare, remasa vacantă prin mărtea episcopului Iosif Selageanu, ér' alt'a gr. resarităna la Aradu, prin memorabil'a înaintare a episcopului Procopiu la demnitatea de Archiepiscopu și metropolitu, în urmarea alegerei epocale intemperate pe temeiulu Statutului organicu. Ocuparea scaunului episcopescu dela Aradu cade afara de orice calculu și combinațiunea clerului și poporului acelei diecese, pentruca ea depende imediatu dela prea înalt'a denumire, pe temeiulu unei simple recomandățiuni ce se face din partea ministeriului; ca-cu după tristele informațiuni ce amu, este mare îndoiela, deca în casulu acesta se va respecta macaru usulu observat pe airea și dictatu celu pucinu de bun'a convenință, de a se cere și opiniunea metropolitului și a celorlalți doi sufragani. Cu totul altumentrea și neasemenat mai favorabilu stă cestiunea ocupării scaunului episcopescu dela Aradu. Acolo episcopulu se va alege totu pe temeiulu Statutului organicu, și încă precumu se crede, într'unu terminu scurtu de câteva săptămâni. Consistoriulu diecesanu a și luat mesuri preparative pentru actulu electoralu.

Remane numai, că alegătorii din diecesa Aradului se să invoiescă érasu în spiritulu charității christiane și alu solidarității atatu de necesare, asupra persoanei demne de acelu scaun episcopescu. Candidati nu voru lipsi; credem înse, că suntemu informati destulu de bene, deca vomu releva opiniunea latită în numit'a diecese, inspirată, precumu

nu ne îndoim, de simțiulu ecuității și alu reciprocității. O șie scrie adică dela două locuri, că barbăii cei mai de influență și mai demni din diecesa Aradului s'au învoitu între sene, că dupăce Romanimea gr. res. din Ungaria dete celei din Transilvania doi archipastori unulu după altulu; dupăce pe scaunulu archipastorescu din Transilvania au mai statutu și înainte de episcopulu Vasile Moga, cativa archierei nascuti din Ungaria și respective din Banatu, asta data pentru diecesa Aradului se să aléga nesmentitu episcopu din Transilvania, barbatu că acela, în care se să afe toate calitățile eminente, câte se ceru în genere dela episcopu, precumu și celelalte neapertu necesare unui archiereu, carele că successoriu alu metropolitului actualu, se fie în stare de a -și pastorii turm'a sa spirituale în acelu spirit de reconciliațiune și de toleranță adevăratu christiana și evanghelică, în care o au pastoritu parentele Procopie, despre carele nu se aude în totu tempulu pastoriei sale, că se fie avutu conflicte neplăcute cu prelati și superintendenti de alte confesiuni, pentruca Preasfințita Sa este unulu din acei pucini sapienti ai tempulu nostru, carii știu conduce afacerile, cu atata circumspecțiune și tactu, în catu fora că se suferă odată macaru vatemarea drepturilor dieceșei sale și ale atribuțiilor proprii, totu asemenea știu să apretiedie și să respecte drepturile altora, de unde urmă firesce, că conflictele se fie imposibile. După noi, nici una diecese nu are lipsa mai mare de unu archiereu dotat cu asemenea calități adevăratu apostolice, precumu are diecesa Aradului și langa ea a Oradiei. Aradulu -lu va avea, celu pucinu asia spera toți bene simțitorii.

Coler'a și ajutoriulu!

... Am cetitu cu cutremuru mai adeseori prin diaria despre vehemētia colerei, acestui flagelu terribilu; fostam chiaru și martoru ocularu, cum! cu cata necruțare -și luă amaritele viptime în numărulu enormu: vediatam, cum erau în cate una comuna cate 5—15 morți pe di; și cum se scotea din una și aceeași casa cate 1—2—3 cadavre spre depunere la linistea eternă; vediatam orfani cu gramad'a remasi la usile ómeniloru — bețrani albi la peru, și ingarboviti de necasurile lumii plangundu pre mormentulu celor din urma adiutori, fii ai lor; vediatam omenimea că nesciutória de sene alergundu susu și'n diosu, și desperarea în gradulu supremu; — asia încatu -mi venea a crede, că nece pre tempulu inundării popórelor barbare nu erau ómenii mai nesecuri de viétia că în tempulu presente.

Am cititu multe instucțiuni de a ajutá celoru alalti de acestu morbu periculosu; și alte cate și mai cate reguli sanitare că preservativu în contra lui; — fora înse macaru undev'a se afliu ceva manifestatiune de multumit'a cuiv'a, că și cându neme s'ar' fi facutu demnu de dens'a cu această ocașiune atatu de potrivita întru adiutarea deapropelului seu, că și cându esercearea simțiului crestinescu că eflusu alu simțiului de onóre și morale s'ar' fi stersu cu totul; că și cându salutarele invetiaturi ale mantuitoriului nu siar' mai aflá urmatori, că se le puna în lucrare; — ceea ce cându ar' fi asiá ne ar' face să desperam mai tare că de terribil'a colera! ca-cu unu poporu din a cărui anema s'a stersu simtiulu nobilu de a adiutá deapropelului seu în tempore vitrege, nu e demnu să mai existe în chorulu celorlalte natiuni vietuitorie; — unu astufeliu de poporu asiá e decadiutu, încatu și a uitatu chiaru de legaturile ce exista într'unu poporu; elu e în agonia și velulu negru alu mortiei în scurtu -i va acoperi facia vestedită; — unu astufeliu de poporu remane sentința salvatoremului „Perirea ta din tene Israele! Apoi și mai în urma, oare unu astufeliu de poporu potév'a contrastá torentiloru nemiciatori, cari din cându în cându venu asupra-i și punu vitalitatea pre pētra de proba?!

Dér' nu! poporulu romanu și intru această fa-

talitate a datu semne, ca pôte si e demnu se e-
siste, fiii lui si cu acêsta ocaziune -si au aretatu
nobilulu sentiū, siau aretatu amôrea ce o au ca-
tra fratii loru. Din acestu motivu, fiendu in firma
convingere, ca nu voiu fi uniculu, carele ar' dorî
se cunôsca unele spirite nobile, nesce aneme sincere,
ce s'au aretatu cu acêsta ocaziune in intregu de-
cursulu biciului lui Ddieu, nisce adevirati romani,
crestini buni, si totu odata muri nepenetrabili con-
tra torentiloru, ce navelescu si mai potu navali a-
supr'a omenimei; — nisce barbati, cari au datu
cele mai eclatante dovedi despre sentiulu loru u-
manu, nobilele loru aneme, neobositulu zelu, si cu
deosebire despre admirabilulu loru curagiu abnegu-
toriu de sene, — si tôte acestea impreunate si cu
una rara desteritate de a sci pune in lucrare, tôte,
cate numai li ar' dictâ sublim'a-le cunoscentia, cu-
tediu a esi cu numele loru in publicu fora a trece
marginile modestiei.

Me aflamu chiaru in una din nefericitele co-
mune: Ibanesti, Hodacu, Orsiov'a, Gurghiu, pre
unde s'a ivitu cele mai de antaniu casuri mortale
de colera, si pre unde a grasatu in modu fôrte in-
floratoriu. Totu asteptamu cã intru interesulu be-
nelni comunu, dóra va sosi vre unu medicu tramisu
din partea regimului, — ceea ce numai in ór'a a
11 urmã. Asteptariloru mari inse urméza resul-
tate mici.

Cã adevratu medicu, si consolatoriu s'a are-
tatu inse on. dnu Andreiu Poppu notar. cerc.
comunelor Ibanesci, Hodacu. D. Andreiu Poppu
erã, care amblã diu'a, nôptea, din casa in casa,
dela patientu la patientu, impartindu medicamente,
instruendu, consolandu, incurageandu si facundu dis-
positiuni pentru curatirea comunelor Ibanesci, Ho-
dacu, preparandu medicamente de casa si condu-
cundu membrii comitetelor sanitarie; — ér' de
alta parte nobila-i socia pregatea bucate potrivite
celoru reconvascenti.

Ma ce e mai multu d. Poppu insusi pre spe-
sele proprie a cumperatu medicamente in pretiu de
75 fl. v. a., cari mai tôte le a impartitu gratis,
scrietoriulu acestora e teste oculatu.

Nu mai pucinu demni de lauda suntu si on.
domni preuti romani de ambe confessiunile din nu-
mitelul mai susu 4 comune. Eli suntu acelia, catra
cari in estremulu periclu, cã catra medici spirituali
se indreptã ochii muribundiloru de colera; si cari
apoi se si aretara cã pastori fideli turmei loru con-
credite, alergundu cu s. sacramentu alu cumineca-
turei, si cu sfature adevratu parintiesci.

Onóre stimat. d. parochului romanu gr. cat.
alu comunei Orsiov'a, care uniculu se aflã in co-
muna, asupra carui'a se indreptã tôte, care apoi
desi abia redicatu din indelungatulu morbu de fri-
guri si colerina; totusi se aretã la culmea missi-
unei sale, cercetandu, consolandu, si grigindusi po-
poreni si sei.

Dér' astufeliu de fapte nu se potu recompensã
ele trecu preste poterile nôstre, neci ca potemu alta
face, decatu se aducemu cordiala multiamita acestoru
barbati alesi si totu odata se i facemu atenti, ca:
ceea ce noi nu potemu, va poté face fienti'a cea
mai sublima; — le va rebonificã prea bunulu Dum-
nedieu.

De langa riulu Gurghiuului 1873. m.

Convocare!

Presidiulu sectiunei centrali si alu adunarei
generali — alu reuniunei invetiatoresci „Georgiu
Lazaru“ conformu statutelor si concludelor aduse
in ultim'a adunare generale din anulu trecut —
convôca prin acêst'a pre domni membrii la sessi-
unea ordinaria anuale, ce se va tienea estu anu la
13, 14 si 15 Octobru calendariulu vechiu in Ur-
bea, Fagarasiu. Domni membrii voru capetã —
cã — si anulu trecut — menagiu si cuartiere

gratis pe totu tempulu adunarei; De aceea suntu
invitati a veni la adunare inca pe 12 Octobru a. c.
pentru cã se se faca incuarterarea inca in acea di.
Mai departe fiinduca scól'a normale „Radu Negru“
a cadiutu din lips'a de fonduri si fiindu ca direc-
toarele acestei scôle s'a mutat in alta localitate,
in catu-i este preste potintia a se mai ingrigi de
managiale si incuarterarea domniloru membrii, cumu
a facutu acêst'a anulu trecut: dreptu-aceea ro-
gamu forte respectuosu pre onorabilulu comitetu
ort. or. besericescu din locu a lua asupra-si acêsta
affacere. Mai amintimu cu asta ocaziune, ca totu
atunci se voru tienea si conferintiele invetiatoresci
anuale din protopresbiteriatele ort. or. I si alu II-lea
ale Fagarasiului. Temele de desbatere — cele din
anulu trecut: continuare.

Iónu Dim'a Petrascu
presied. adunarii.
Iacobu Oan'a
not. adunarei.

Multiamita publica!

Donandune inaltulu minist. reg. ung. de cultu
si instructiune publica pre sam'a scôlei nôstre con-
fessionale romane requisitele scolare necesare si
anume: unu globu de 8" in diemtru, un'a mappa
de pariete a Europei, un'a mappa a monarchiei
Austriace si Ungari'a, un'a mappa de pariete a
Ungariei, un'a de mana a Europei, un'a mappa de
mana a Ungariei, table de pariete de cetitu, table
de istoria naturale, table fisicale, si un'a masina
de computu, acestea le a primitu subscris'a repre-
sentantia dela d. Juliu Bardosi inspectore scolast.
II-lea in fondulu regescu, fora de nece un'a scadere.

Ne tienemu de cea mai santa datorentia a
multiumi Innaltului ministeriu pentru ofer-
tulu acêst'a gratuitu facutu in favorulu scôlei nô-
stre misere.

Sieic'a mica in 3 Octobru 1873.

Simeonu Oprisiu
parocu gr. cat.
Chirionu Ivanu
curatoru bes.

Nr. 7468 — 1873.

2 — 3

Publicatiune.

Pentru cã se se asigureze administratiunei alo-
diale tempulu si linistea necesaria pentru lucrarile
sale, dela 13 Octomvrie anulu curgatoriu in colo,
luandu afara diu'a prima, a dón'a si ultim'a a fa-
carei lune, este deschisa cass'a alodiala pentru par-
tide numai in ôrele dinainte de prandiu dela 9 — 12.

Acêst'a se aduce la cunoscentia publica cu acelu
adausu, ca din momentulu acêst'a la cass'a alodiala,
luandu afara dilele cele trei mai susu insemnate
in fa-care luna, numai in ôrele inainte de prandiu
susu insemnate se potu primi bani, se pôte plati
afara séu se pôte da deslusire cerute.

Brasiovu 1 Octomvru 1873.

Magistratulu cetatii si alu districtului.

Publicatiune.

Prin acêst'a se aduce la cunoscenti'a publica,
ca inscrierile invetiaceiloru la 1 clasa normala a
scôlei centrali romane din Turd'a se voru incepe,
fora de nici una tacsã, in 9, ér' cursulu scolasticu
in 13 Octobru st. n. a. c.

Turd'a, 4 Octobru 1873.

In numele eforiei scolastice

Dr. Ioanu Ratiu
presied.

Nr. 4880 — 1873.

2 — 3

Publicatiune.

Cu privintia la focurile si dearderile in pa-
duri ce se intimpla adese ori mai vertosu tómn'a
si primavér'a se face atenta totu omulu a observa

cu acuraretia prescriptele §§ 44 — 48 ale legii sil-
vanistice, care cu patent'a imperatésca din 24 Iuniu
1857, fói'a legiloru tierii 1857 I, despartiamen-
tulu X nr. 148 s'a publicatu si cu emisulu inal-
tului ministeriu regiu pentru agricultur'a, industria
si comerciū din 10 Octomvru 1872 nr. 12581/1872
s'a sustienutu in potere si vigóre.

Brasiovu 1 Octom. 1873.

Magistratuin urbanu si districtualu.

Nr. 214/1873.

3 — 3

Concursu.

Pre bas'a bugetulu preliminaru de adunarea
generale a Asociatiunei transilvane, tienua in 1872
la Sabesiu p. XVII, adoptatu in siedinti'a de astadi,
si pentru anulu 1873/4, se publica prin acêst'a
concursu la urmatórale stipendia si ajutória:

1. La unu stipendiu de 150 fl. v. a. pentru unu
juristu in patria.
2. La unu stipendiu de 60 fl. v. a. pentru unu
gimnasistu.
3. La unu stipendiu de 60 fl. v. a. pentru unu
elevu dela scól'a reale.
4. La 6 ajutória de cate 50 fl. v. a. pentru 6
sodali de meseria, cualificati de a se face
maiestri.
5. La 20 ajutória de cate 25 fl. v. a. destinate
pentru 50 invetiacei de meseria.

Terminulu concursulu pentru stipendiale si a-
jutórele susu amentite se defige pre 20 Oc-
tobre cal. nou 1873.

Concurentii de sub pos. 1, 2 si 3, au de asi
asterne la comitetulu Asociatiunei tne, pana la
terminulu sus indigitatu concursele loru, prevediute:
a) cu carte de botezu, b) cu testimoniu de pre se-
mestrulu II-lea anulu scol. 1872/3, c) cu testimo-
niu de paupertate, d) cu reversu despre aceea, cum
ca agiungundu la stare, se voru face membrii Aso-
ciatiunei, si in fine, concurentii la stipendiulu de
sub pos. 1, voru avé de a mai alaturã la concur-
sale loru, si reversu despre aceea, cumca absolvindu
studiale, se voru aplicã in patria in catu -si voru
aflã postu corespundiatoriu.

Dela concurentii la ajutórale de sub post. 4,
pre langa atestatu de botezu, se recere, cã se pro-
duca adeverintia dela maestrulu respectivu, despre
aceea, cumca suntu cualificati de a se face maestri.

Ér' dela concurentii la ajutórale sub post. 5,
pre langa atestatul de botezu, se recere adeverin-
tia dela maestrulu resp. despre desteritatea si di-
ligenti'a in meseri'a, cu carea se ocupa.

Fostii stipendiatu pre anulu trecut, carii prin
producerea documentelor de progressu in studia,
au satisfacutu conditiuniloru recerute, se lasa si
pre anulu scol. 1873/4 in usuarea avutelor sti-
pendia, inse cu aceea conditiune, cã se produca do-
cumentu de inmatriculare dela directiunile institu-
teloru respective, ca astufeliu se se póta face dis-
positiunile de lipsa pentru asemnarea stipendialoru
conferite si pre anulu scol. 1873/4.

Din siedinti'a lunaria a comitetulu Aso-
ciatiunei transilvane tienua la Sibiu in
23 Septembrie 1873.

Cursurile

la bursa in 9 Octomvru 1873 stã asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 43	cr. v. a
Napoleoni	—	—	9 " 04	" "
Augsburg	—	—	107 " 55	" "
Londonu	—	—	112 " 80	" "
Imprumutulu nationalu	—	—	73 " 10	" "
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	69 " —	" "
Obligatiunile rurale ungare	—	—	75 " —	" "
" " temesiane	—	—	73 " —	" "
" " transilvane	—	—	73 " 50	" "
" " croato-slav.	—	—	75 " —	" "
Actiunile bancei	—	—	959 " —	" "
" creditului	—	—	221 " 50	" "